

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 270

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

12 august 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 270/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 270/02	Cauza C-458/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Saarbrücken — Germania) — Procedură penală împotriva lui K.P. (Trimitere preliminară — Politica externă și de securitate comună — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități — Înghețarea fondurilor — Poziția comună 2001/931/PESC — Articolul 1 alineatele (4) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Decizie a Consiliului de menținere a unei organizații pe lista persoanelor, grupurilor sau entităților implicate în acte de terorism — Validitate)	2
2019/C 270/03	Cauza C-612/16: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Regatul Unit) — C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Trimitere preliminară — Antidumping — Interpretarea și validitatea regulamentelor de reinstituire a unor taxe antidumping ca urmare a pronunțării de către Curte a unei hotărâri de declarare a nevalidității — Temei juridic — Neretroactivitate — Prescripție)	3

RO

2019/C 270/04	Cauza C-591/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iunie 2019 — Republica Austria/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 18, 34, 56 și 92 TFUE — Reglementare a unui stat membru care prevede o taxă de utilizare a infrastructurii pentru autoturisme — Situație în care proprietarii vehiculelor înmatriculate în acest stat membru beneficiază de o scutire de taxa pe autovehicule într-un cuantum care corespunde respectivei taxe de utilizare a infrastructurii)	4
2019/C 270/05	Cauza C-607/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen — Suedia) — Skatteverket/Memira Holding AB (Trimitere preliminară — Impozit pe profit — Grup de societăți — Libertatea de stabilire — Deducere a pierderilor înregistrate de o filială nerezidentă — Noțiunea de „pierderi definitive” — Fuziune prin absorbție a filialei de către societatea-mamă — Legislație a statului de reședință al filialei care nu acordă deducerea pierderilor în cadrul unei fuziuni decât în privința entităților care le-a înregistrat)	5
2019/C 270/06	Cauza C-608/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen — Suedia) — Skatteverket/Holmen AB (Trimitere preliminară — Impozit pe profit — Grup de societăți — Libertatea de stabilire — Deducere a pierderilor înregistrate de o filială nerezidentă — Noțiunea de „pierderi definitive” — Aplicare în cazul unei subfiliale — Legislație a statului de reședință al societății-mamă care impune o deținere directă a filialei — Legislație a statului de reședință al filialei care limitează compensarea pierderilor și care o interzice în anul lichidării)	6
2019/C 270/07	Cauza C-660/17 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iunie 2019 — RF/Comisia (Recurs — Acțiune în anulare — Transmitere a cererii introductive prin fax — Depunere în afara termenului a originalului cererii introductive la grefa Tribunalului — Întârziere în transmiterea corespondenței — Noțiunea de „forță majoră sau de caz fortuit”) ..	7
2019/C 270/08	Cauza C-682/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin — Germania) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Instalație de tratare a gazelor naturale — Recuperarea sulfului — „Procesul Claus” — Generare de energie electrică într-o stație auxiliară — Producere de căldură — Emisie de dioxid de carbon (CO2) inerent — Articolul 2 alineatul (1) — Domeniu de aplicare — Anexa I — Activitate de „ardere a combustibililor” — Articolul 3 litera (u) — Noțiunea de „producător de energie electrică” — Articolul 10a alineatele (3) și (4) — Regim tranzitoriu de alocare armonizată a cotelor de emisie cu titlu gratuit — Decizia 2011/278/UE — Domeniu de aplicare — Articolul 3 litera (c) — Noțiunea de „subinstalație a căldurii de referință”)	7
2019/C 270/09	Cauza C-1/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa — Letonia) — „Oribalt Rīga” SIA, fostă „Oriola Rīga” SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Trimitere preliminară — Uniune vamală — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Articolul 30 alineatul (2) literele (b) și (c) — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 152 alineatul (1) literele (a) și (b) — Stabilirea valorii în vamă a mărfurilor — Noțiunea de „mărfuri similare” — Medicamente — Luarea în considerare a oricărui element care poate avea incidență asupra valorii economice a medicamentului în cauză — Termen de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie vândute în Uniunea Europeană — Termen imperativ — Neluarea în considerare a reducerilor comerciale)	8
2019/C 270/10	Cauza C-41/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italia) — Meca Srl/Comune di Napoli (Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 2014/24/UE — Articolul 57 alineatul (4) literele (c) și (g) — Atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii — Motive de excludere facultative de la participarea la o procedură de achiziție publică — Abatere profesională gravă care pune sub semnul întrebării integritatea operatorului economic — Reziliere a unui contract anterior ca urmare a deficiențelor în executarea lui — Acțiune în justiție care împiedică autoritatea contractantă să aprecieze neîndeplinirea obligațiilor contractuale până la soluționarea procedurii jurisdicționale)	9

2019/C 270/11	Cauza C-72/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Spania) — Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauza 4 punctul (1) — Principiul nediscriminării — Sectorul public al învățământului — Reglementare națională prin care se acordă o remunerație suplimentară numai cadrelor didactice angajate în cadrul unui raport de muncă pe durată nedeterminată ca funcționari de carieră — Excluderea cadrelor didactice angajate ca agenți contractuali de drept public pe durată determinată — Noțiunea de „motive obiective” — Caracteristici inerente statutului de funcționar de carieră)	10
2019/C 270/12	Cauza C-100/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Línea Directa Aseguradora SA/Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros („Trimitere preliminară — Asigurare de răspundere civilă auto — Directiva 2009/103/CE — Articolul 3 primul paragraf — Noțiunea de „pagube produse de vehicule” — Prejudiciu material cauzat unui imobil de incendiul unui vehicul staționat într un garaj privat al acestui imobil — Acoperire prin asigurarea obligatorie)	11
2019/C 270/13	Cauza C-291/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București — România) — Grup Servicii Petroliere SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 148 literele (a) și (c) — Scutiri legate de transportul internațional — Livrare de platforme de foraj marin autoridicătoare — Noțiunea de „nave utilizate pentru navigația în largul mării” — Conținut)	12
2019/C 270/14	Cauza C-404/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Tine Vandebon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei — Accesul la încadrarea în muncă și condiții de muncă — Articolul 24 — Protecție împotriva măsurilor de victimizare — Respingerea unei candidate la un post ca urmare a sarcinii acesteia — Lucrător care a intervenit în favoarea acestei candidate — Concedierea lucrătorului)	12
2019/C 270/15	Cauza C-313/19 P: Recurs introdus la 15 aprilie 2019 de Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 14 februarie 2019 în cauza T-125/18, Associazione GranoSalus/Comisia.	13
2019/C 270/16	Cauza C-336/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 18 aprilie 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții, Unie Moskeeën Antwerpen VZW și Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG și KH, Executief van de Moslims van België și alții, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW și alții/LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Pultry BVBA și alții și Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)	15
2019/C 270/17	Cauza C-360/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 3 mai 2019 — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt	16
2019/C 270/18	Cauza C-361/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 3 mai 2019 — De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	17
2019/C 270/19	Cauza C-372/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgia) la 10 mai 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV	17
2019/C 270/20	Cauza C-384/19: Acțiune introdusă la 16 mai 2019 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	18

2019/C 270/21	Cauza C-387/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 17 mai 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest	19
2019/C 270/22	Cauza C-388/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) la 17 mai 2019 — MK/Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2019/C 270/23	Cauza C-392/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 21 mai 2019 — VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz	20
2019/C 270/24	Cauza C-401/19: Acțiune introdusă la 24 mai 2019 — Republica Polonă/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene	21
2019/C 270/25	Cauza C-403/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 24 mai 2019 — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics	22
2019/C 270/26	Cauza C-437/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de État du Grand-duché de Luxembourg (Luxemburg) la 31 mai 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg/L	23
2019/C 270/27	Cauza C-441/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, locul ședinței 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 12 iunie 2019 — TQ/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	24
2019/C 270/28	Cauza C-445/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 6 iunie 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd/TV 2/Danmark A/S și Regatul Danemarcei	24
2019/C 270/29	Cauza C-475/19 P: Recurs introdus la 20 iunie 2019 de Republica Federală Germania împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 10 aprilie 2019 în cauza T-229/17, Republica Federală Germania/Comisia Europeană	25
2019/C 270/30	Cauza C-498/19 P: Recurs introdus la 27 iunie 2019 de către România împotriva ordonanței Tribunalului (Camera a opta) pronunțată la 30 aprilie 2019 în cauza T-530/18, România/Comisia	27
Tribunalul		
2019/C 270/31	Cauza T-488/18: Acțiune introdusă la 17 iunie 2019 — XC/Comisia	29
2019/C 270/32	Cauza T-236/19: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize/Comisia și EACEA	30
2019/C 270/33	Cauza T-297/19: Acțiune introdusă la 6 mai 2019 — Dragomir/Comisia	31
2019/C 270/34	Cauza T-330/19: Acțiune introdusă la 31 mai 2019 — PNB Banka și alții/BCE	32
2019/C 270/35	Cauza T-344/19: Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Front Polisario/Consiliul	33
2019/C 270/36	Cauza T-356/19: Acțiune introdusă la 12 iunie 2019 — Front Polisario/Consiliul	35

2019/C 270/37	Cauza T-358/19: Acțiune introdusă la 13 iunie 2019 — Groupe Canal +/Comisia	35
2019/C 270/38	Cauza T-367/19: Acțiune introdusă la 19 iunie 2019 — Camerin/Comisia.....	36
2019/C 270/39	Cauza T-368/19: Acțiune introdusă la 18 iunie 2019 — Datenlotsen Informationssysteme/Comisia	37
2019/C 270/40	Cauza T-375/19: Acțiune introdusă la 20 iunie 2019 — Pisoni/Parlamentul	39
2019/C 270/41	Cauza T-377/19: Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL).....	39
2019/C 270/42	Cauza T-378/19: Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL).....	40
2019/C 270/43	Cauza T-379/19: Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan)	41
2019/C 270/44	Cauza T-380/19: Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan Solutions).....	42
2019/C 270/45	Cauza T-381/19: Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — adp Gauselmann/EUIPO — Gameloft (City Mania).....	43
2019/C 270/46	Cauza T-382/19: Acțiune introdusă la 25 iunie 2019 — Turk Hava Yollari/EUIPO — Sky (skylife).....	44
2019/C 270/47	Cauza T-383/19: Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — CI și alții/Parlamentul și Consiliul	45
2019/C 270/48	Cauza T-385/19: Acțiune introdusă la 25 iunie 2019 — Mazzone/Parlamentul.....	46
2019/C 270/49	Cauza T-388/19: Acțiune introdusă la 28 iunie 2019 — Puigdemont i Casamajó și Comín i Oliveres/Parlamentul .	47
2019/C 270/50	Cauza T-389/19: Acțiune introdusă la 27 iunie 2019 — Coppo Gavazzi/Parlamentul.....	48
2019/C 270/51	Cauza T-390/19: Acțiune introdusă la 27 iunie 2019 — Muscardini/Parlamentul.....	50
2019/C 270/52	Cauza T-391/19: Acțiune introdusă la 27 iunie 2019 — Vinci/Parlamentul	50
2019/C 270/53	Cauza T-392/19: Acțiune introdusă la 27 iunie 2019 — Mantovani/Parlamentul	51
2019/C 270/54	Cauza T-400/19: Acțiune introdusă la 28 iunie 2019 — Iccrea Banca/CRU	52

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2019/C 270/01)

Ultima publicație

JO C 263, 5.8.2019

Publicații anterioare

JO C 255, 29.7.2019

JO C 246, 22.7.2019

JO C 238, 15.7.2019

JO C 230, 8.7.2019

JO C 220, 1.7.2019

JO C 213, 24.6.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Saarbrücken — Germania) — Procedură penală împotriva lui K.P.

(Cauza C-458/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica externă și de securitate comună — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități — Înghețarea fondurilor — Poziția comună 2001/931/PESC — Articolul 1 alineatele (4) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Decizie a Consiliului de menținere a unei organizații pe lista persoanelor, grupurilor sau entităților implicate în acte de terorism — Validitate)

(2019/C 270/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Saarbrücken

Partea din procedura penală principală

K.P.

Dispozitivul

1) Examinarea întrebării preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea:

— Deciziei 2007/445/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2006/379/CE și 2006/1008/CE;

— a Deciziei 2007/868/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsurile restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2007/445/CE;

- a Deciziei 2008/583/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsurile restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2007/868/CE și
 - a Deciziei 2009/62/CE Consiliului din 26 ianuarie 2009 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsurile restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2008/583/CE.
- 2) Regulamentul (CE) nr. 501/2009 al Consiliului din 15 iunie 2009 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsurile restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2009/62/CE este nevalid, în măsura în care, prin acesta, Tigrii Eliberării din Tamil Eelam au fost menținuți pe lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului.

(¹) JO C 354, 26.10.2015.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Regatul Unit) — C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-612/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Antidumping — Interpretarea și validitatea regulamentelor de reinstituire a unor taxe antidumping ca urmare a pronunțării de către Curte a unei hotărâri de declarare a nevalidității — Temei juridic — Neretroactivitate — Prescripție)

(2019/C 270/03)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: C & J Clark International Ltd

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Dispozitivul

- 1) Examinarea întrebărilor privind validitatea adresate Curții nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1395 al Comisiei din 18 august 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14, nici pe cea a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1647 al Comisiei din 13 septembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și produse de Best Royal Co., Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC

Royal Co., Ltd, Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd., General Shoes Ltd., Golden Star Co., Ltd., Golden Top Company Co., Ltd., Kingmaker Footwear Co., Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14.

- 2) Regimul de prescripție prevăzut la articolul 221 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, se aplică perceperii taxelor antidumping instituite prin regulamentele de punere în aplicare menționate la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri.

(¹) JO C 38, 6.2.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iunie 2019 — Republica Austria/Republica Federală Germania

(Cauza C-591/17) (¹)

(Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 18, 34, 56 și 92 TFUE — Reglementare a unui stat membru care prevede o taxă de utilizare a infrastructurii pentru autoturisme — Situație în care proprietarii vehiculelor înmatriculate în acest stat membru beneficiază de o scutire de taxa pe autovehicule într-un quantum care corespunde respectivei taxe de utilizare a infrastructurii)

(2019/C 270/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Austria (reprezentanți: G. Hesse, J. Schmoll și C. Drexel, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și S. Eisenberg, agenți, asistați de C. Hillgruber, Rechtsanwalt)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: J. Langer, J.M. Hoogveld și M. Bulterman, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentanți: Nymann-Lindegren și M. Wolff, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin introducerea taxei de utilizare a infrastructurii pentru autoturisme și prin prevederea simultană a unei scutiri de taxa pe autovehicule într-un quantum cel puțin echivalent cu cel al taxei de utilizare a infrastructurii plătite, în favoarea proprietarilor de vehicule înmatriculate în Germania, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 18, 34, 56 și 92 TFUE.
- 2) Respinge în rest acțiunea.

- 3) Obligă Republica Federală Germania la plata a trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Republica Austria și la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.
- 4) Republica Austria suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Regatul Țărilor de Jos și Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 402, 27.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen — Suedia) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Cauza C-607/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Impozit pe profit — Grup de societăți — Libertatea de stabilire — Deducere a pierderilor înregistrate de o filială nerezidentă — Noțiunea de „pierderi definitive” — Fuziune prin absorbție a filialei de către societatea-mamă — Legislație a statului de reședință al filialei care nu acordă deducerea pierderilor în cadrul unei fuziuni decât în privința entității care le-a înregistrat)

(2019/C 270/05)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă și pârâtă: Skatteverket

Pârâtă și reclamantă: Memira Holding AB

Dispozitivul

- 1) În vederea aprecierii caracterului definitiv al pierderilor unei filiale nerezidente, în sensul punctului 55 din 13 decembrie 2005, Hotărârea Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), împrejurarea că statul membru căruia îi aparține filiala nu permite transferul pierderilor unei societăți către o altă persoană impozabilă în caz de fuziune, în timp ce un astfel de transfer este prevăzut de statul membru căruia îi aparține societatea-mamă în caz de fuziune între societăți rezidente, nu este determinantă, cu excepția cazului în care societatea-mamă demonstrează că îi este imposibil să valorifice aceste pierderi asigurându-se, în special prin intermediul unei cesiuni, că ele sunt luate în considerare din punct de vedere fiscal de către un terț în contul exercițiilor viitoare.
- 2) În ipoteza în care împrejurarea menționată în prima întrebare ar deveni relevantă, nu prezintă importanță faptul că nu există în statul de reședință al filialei nicio altă entitate care ar fi putut deduce aceste pierderi în caz de fuziune dacă o astfel de fuziune ar fi fost autorizată.

(¹) JO C 5, 8.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen — Suedia) — Skatteverket/Holmen AB

(Cauza C-608/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Impozit pe profit — Grup de societăți — Libertatea de stabilire — Deducere a pierderilor înregistrate de o filială nerezidentă — Noțiunea de „pierderi definitive” — Aplicare în cazul unei subfiliale — Legislație a statului de reședință al societății-mamă care impune o deținere directă a filialei — Legislație a statului de reședință al filialei care limitează compensarea pierderilor și care o interzice în anul lichidării)

(2019/C 270/06)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă și pârâtă: Skatteverket

Pârâtă și reclamantă: Holmen AB

Dispozitivul

- 1) Noțiunea de pierderi definitive ale unei filiale nerezidente, în sensul punctului 55 din Hotărârea din 13 decembrie 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), nu se aplică unei subfiliale, cu excepția cazului în care toate societățile intermediare între societatea-mamă care solicită o degrevare de grup și subfiliala care înregistrează pierderi care pot fi considerate definitive sunt rezidente ale aceluiași stat membru.
- 2) În vederea aprecierii caracterului definitiv al pierderilor unei filiale nerezidente, în sensul punctului 55 din Hotărârea din 13 decembrie 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), împrejurarea că statul membru căruia îi aparține filiala nu permite transferul pierderilor unei societăți către un alt contribuabil în anul lichidării nu este determinanță, cu excepția cazului în care societatea-mamă demonstrează că îi este imposibil să valorifice aceste pierderi asigurându-se, în special prin intermediul unei cesiuni, că ele sunt luate în considerare de către un terț în contul exercițiilor viitoare.
- 3) În ipoteza în care împrejurarea menționată la punctul 2 din prezentul dispozitiv ar deveni relevantă, nu prezintă importanță măsura în care legislația statului filialei care a înregistrat pierderi care pot fi calificate ca fiind definitive a avut drept consecință faptul că o parte a acestora nu a putut fi compensată cu profiturile curente ale filialei nerentabile sau cu cele ale unei alte entități din același grup.

⁽¹⁾ JO C 5, 8.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iunie 2019 — RF/Comisia**(Cauza C-660/17 P) ⁽¹⁾****(Recurs — Acțiune în anulare — Transmitere a cererii introductive prin fax — Depunere în afara termenului a originalului cererii introductive la greșă Tribunalului — Întârziere în transmiterea corespondenței — Noțiunea de „forță majoră sau de caz fortuit”)**

(2019/C 270/07)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: RF (reprezențanți: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Szczodrowski, G. Meessen și I. Rogalski, agenți)

Obiectul

Recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 24 noiembrie 2017

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de admitere de noi probe.
- 2) Respinge recursul.
- 3) Obligă RF să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 190, 4.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin — Germania) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland**(Cauza C-682/17) ⁽¹⁾****(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Instalație de tratare a gazelor naturale — Recuperarea sulfului — „Procesul Claus” — Generare de energie electrică într-o stație auxiliară — Producere de căldură — Emisie de dioxid de carbon (CO₂) inerent — Articolul 2 alineatul (1) — Domeniu de aplicare — Anexa I — Activitate de „ardere a combustibililor” — Articolul 3 litera (u) — Noțiunea de „producător de energie electrică” — Articolul 10a alineatele (3) și (4) — Regim tranzitoriu de alocare armonizată a cotelor de emisie cu titlu gratuit — Decizia 2011/278/UE — Domeniu de aplicare — Articolul 3 litera (c) — Noțiunea de „subinstalație a căldurii de referință”)**

(2019/C 270/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 3, litera (u) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009, trebuie interpretat în sensul că o instalație precum cea în discuție în litigiul principal, care produce, în cadrul activității sale de „ardere a combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 [megawați (MW)]”, prevăzută în anexa I la această directivă, energie electrică destinată în principal utilizării pentru nevoile sale proprii, trebuie considerată un „producător de energie electrică” în sensul acestei dispoziții, din moment ce această instalație, pe de o parte, desfășoară simultan o activitate de fabricare a unui produs care nu intră sub incidența acestei anexe și, pe de altă parte, transferă în mod continuu, cu titlu oneros, o parte, fie chiar redusă, din energia electrică produsă în rețeaua publică de energie electrică, la care respectiva instalație trebuie să fie racordată în permanență din motive tehnice.
- 2) Articolul 3 litera (c) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87 trebuie interpretat în sensul că o instalație precum cea în discuție în litigiul principal, în măsura în care trebuie considerată un „producător de energie electrică” în sensul articolului 3 litera (u) din Directiva 2003/87, nu este îndreptățită să i se aloce cote de emisie cu titlu gratuit pentru căldura produsă în cadrul activității sale de „ardere a combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW”, prevăzută în anexa I la această directivă, atunci când această căldură este utilizată în alte scopuri decât producția de energie electrică, din moment ce o asemenea instalație nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 10a alineatele (4) și (8) din directiva menționată.

(¹) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa — Letonia) — „Oribalt Rīga” SIA, fostă „Oriola Rīga” SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-1/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Uniune vamală — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Articolul 30 alineatul (2) literele (b) și (c) — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 152 alineatul (1) literele (a) și (b) — Stabilirea valorii în vamă a mărfurilor — Noțiunea de „mărfuri similare” — Medicamente — Luarea în considerare a oricărui element care poate avea incidență asupra valorii economice a medicamentului în cauză — Termen de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie vândute în Uniunea Europeană — Termen imperativ — Neluarea în considerare a reducerilor comerciale)

(2019/C 270/09)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Oribalt Rīga” SIA, fostă „Oriola Rīga” SIA

Intimată: Valsts ieņēmumu dienests

Dispozitivul

- 1) Articolul 30 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, trebuie interpretat în sensul că, atunci când valoarea în vamă a unor mărfuri, precum medicamentele în discuție în litigiul principal, se calculează prin aplicarea metodei deductive prevăzute la această dispoziție, administrația vamală națională competentă trebuie, pentru a identifica „mărfurile similare”, să ia în considerare orice element relevant, precum compoziția respectivă a acestor mărfuri, caracterul lor substituibil în raport cu efectele acestora și caracterul lor interschimbabil din punct de vedere comercial, făcând astfel o apreciere factuală care ține seama de orice element care poate avea incidență asupra valorii economice reale a mărfurilor respective, inclusiv poziția pe piață a mărfii importate și a producătorului acesteia.
- 2) Articolul 152 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că, pentru a determina prețul unitar al mărfurilor importate în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, termenul de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie vândute în Uniunea Europeană, prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2454/93, este un termen imperativ.
- 3) Articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie interpretat în sensul că reducerile aplicate prețului de vânzare al mărfurilor importate nu pot fi luate în considerare pentru a stabili valoarea în vamă a acestor mărfuri prin aplicarea dispoziției menționate.

(¹) JO C 104, 19.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italia) — Meca Srl/Comune di Napoli

(Cauza C-41/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 2014/24/UE — Articolul 57 alineatul (4) literele (c) și (g) — Atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii — Motive de excludere facultative de la participarea la o procedură de achiziție publică — Abatere profesională gravă care pune sub semnul întrebării integritatea operatorului economic — Reziliere a unui contract anterior ca urmare a deficiențelor în executarea lui — Acțiune în justiție care împiedică autoritatea contractantă să aprecieze neîndeplinirea obligațiilor contractuale până la soluționarea procedurii jurisdicționale)

(2019/C 270/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Meca Srl

Pârâtă: Comune di Napoli

cu participarea: Sirio Srl

Dispozitivul

Articolul 57 alineatul (4) literele (c) și (g) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia introducerea unei acțiuni în justiție împotriva deciziei de reziliere a unui contract de achiziții publice luate de o autoritate contractantă ca urmare a unor deficiențe semnificative survenite în timpul executării sale împiedică autoritatea contractantă care lansează o nouă cerere de ofertă să facă vreo apreciere, în faza de selecție a ofertanților, cu privire la fiabilitatea operatorului vizat de această reziliere.

(¹) JO C 142, 23.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Spania) — Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Cauza C-72/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauza 4 punctul (1) — Principiul nediscriminării — Sectorul public al învățământului — Reglementare națională prin care se acordă o remunerație suplimentară numai cadrelor didactice angajate în cadrul unui raport de muncă pe durată nedeterminată ca funcționari de carieră — Excluderea cadrelor didactice angajate ca agenți contractuali de drept public pe durată determinată — Noțiunea de „motive obiective” — Caracteristici inerente statutului de funcționar de carieră)

(2019/C 270/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Daniel Ustariz Aróstegui

Pârât: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Dispozitivul

Clauza 4 punctul (1) din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie să fie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care rezervă beneficiul unei remunerații suplimentare cadrelor didactice angajate în cadrul unui raport de muncă pe durată nedeterminată ca funcționari de carieră, cu excluderea, printre alții, a cadrelor didactice angajate ca agenți contractuali de drept public pe durată determinată, dacă împlinirea unei anumite perioade de serviciu constituie singura condiție de acordare a remunerației menționate.

(¹) JO C 161, 7.5.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Lînea Directa Aseguradora SA/Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Cauza C-100/18) (¹)

(„Trimitere preliminară — Asigurare de răspundere civilă auto — Directiva 2009/103/CE — Articolul 3 primul paragraf — Noțiunea de „pagube produse de vehicule” — Prejudiciu material cauzat unui imobil de incendiul unui vehicul staționat într-un garaj privat al acestui imobil — Acoperire prin asigurarea obligatorie)

(2019/C 270/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Lînea Directa Aseguradora SA

Intimată: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Dispozitivul

Articolul 3 primul paragraf din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi trebuie interpretat în sensul că intră în sfera noțiunii de „pagube produse de vehicule”, menționată în această dispoziție, o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care un vehicul staționat într-un garaj privat al unui imobil, utilizat în conformitate cu funcția sa de mijloc de transport, a luat foc, provocând un incendiu, care își are originea în circuitul electric al acestui vehicul, și a cauzat prejudicii imobilului respectiv, chiar dacă vehiculul menționat nu a fost deplasat timp de mai mult de 24 de ore înainte de producerea incendiului.

(¹) JO C 161, 7.5.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București — România) — Grup Servicii Petroliere SA/Agencia Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Cauza C-291/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 148 literele (a) și (c) — Scutiri legate de transportul internațional — Livrare de platforme de foraj marin autoridicătoare — Noțiunea de „nave utilizate pentru navigația în largul mării” — Conținut)

(2019/C 270/13)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Grup Servicii Petroliere SA

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Dispozitivul

Articolul 148 literele (a) și (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că expresia „nave utilizate pentru navigația în largul mării” care figurează în cuprinsul acestuia nu se aplică livrării unor construcții plutitoare, precum platformele de foraj marin autoridicătoare de tipul celor în discuție în litigiul principal, care sunt utilizate preponderent în poziție imobilă pentru a exploata zăcăminte de hidrocarburi în mare.

⁽¹⁾ JO C 259, 23.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Tine Vandenbon, Jamina Hakebracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA

(Cauza C-404/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei — Accesul la încadrarea în muncă și condiții de muncă — Articolul 24 — Protecție împotriva măsurilor de victimizare — Respingerea unei candidate la un post ca urmare a sarcinii acesteia — Lucrător care a intervenit în favoarea acestei candidate — Concedierea lucrătorului)

(2019/C 270/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Pârâtă: WTG Retail BVBA

Dispozitivul

Articolul 24 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia, într-o situație în care o persoană care se consideră victima unei discriminări pe criterii de sex a depus plângere, un lucrător care a susținut-o în acest context este protejat împotriva măsurilor de victimizare luate de angajator numai dacă a intervenit în calitate de martor în cadrul investigării acestei plângeri și dacă mărturia sa răspunde unor cerințe de formă prevăzute de reglementarea respectivă.

(¹) JO C 311, 3.9.2018.

Recurs introdus la 15 aprilie 2019 de Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 14 februarie 2019 în cauza T-125/18, Associazione GranoSalus/Comisia

(Cauza C-313/19 P)

(2019/C 270/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (reprezentant: G. Dalfino, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Motivele și principalele argumente

1. Recursul introdus împotriva ordonanței Tribunalului este întemeiat pe încălcarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborate cu articolele 6 și 13 din Convenția europeană a drepturilor omului.
2. Recurenta invocă în primul rând încălcarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât Tribunalul nu a ținut seama de faptul că Associazione GranoSalus are calitate procesuală activă în temeiul calității procesuale active cu titlu individual a membrilor săi, prin faptul că Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2324 „îi privește direct și individual” ca „[act] normativ care [îi privește] direct și care nu presupun[e] măsuri de executare”.

În această privință, asociația a susținut că Tribunalul a săvârșit o eroare în aplicarea dispoziției menționate, întrucât a considerat că condiția afectării individuale nu era îndeplinită deoarece „tocmai în calitatea lor generală de consumatori și de cetățeni ai Uniunii unii dintre membrii reclamantei ar fi afectați de actul atacat” (punctul 57 din ordonanță).

Această calificare a membrilor recurentei GranoSalus este însă eronată în lumina statutului asociației potrivit căruia membrii săi și, prin intermediul acestora, asociația sunt purtători și promotori ai interesului care constă în protecția consumatorilor și producătorilor agricoli prin desfășurarea, *inter alia*, a unor acțiuni „menite să combată, în special la nivelul Uniunii, eventuala creștere a pragurilor de micotoxine și de alți contaminanți, pentru a proteja sănătatea consumatorilor și mai ales a copiilor”.

Din moment ce condiția afectării individuale este îndeplinită, iar această condiție se adaugă la cea a afectării directe, Tribunalul s-a pronunțat în mod eronat cu privire la acest punct de vedere, omițând să îl ia în considerare.

3. Asociația a susținut de asemenea că Tribunalul a considerat în mod eronat în ordonanță că condiția afectării directe necesară admisibilității, în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE, nu era îndeplinită ca urmare a faptului că existau pretinse măsuri naționale de executare a Regulamentului (UE) 2017/2324 atacat, motivându-și decizia în această privință prin „reînnoirea autorizațiilor de introducere pe piață a produselor fitosanitare care conțin substanța activă «glifosat» acordate de statele membre [...]”, astfel de acte fiind considerate că constituie „[...] măsuri de executare a actului atacat în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE” (punctele 84 și 85 din ordonanța atacată).

Caracterul eronat al acestei aprecieri este dat de împrejurarea, dovedită în acte, că statul membru în care asociația și membrii săi își au sediul social (Italia) a primit Regulamentul (UE) 2017/2324 printr-o comunicare a Ministerului Sănătății din 19 decembrie 2017, care a determinat pur și simplu reînnoirea automată a autorizației substanței active glifosat pentru o perioadă care nu depășește cinci ani, prelungind în același timp, autorizațiile pentru produsele fitosanitare care conțin glifosat până la 15 decembrie 2022, fără nicio evaluare discreționară, chiar și în ceea ce privește cerințele tehnice menționate în anexele I și II la Regulamentul (UE) 2017/2324.

Asociația susține în această privință că, chiar dacă comunicarea ministerială din 19 decembrie 2017 ar trebui considerată o măsură de executare, Tribunalul nu a ținut seama de faptul că aceeași comunicare nu putea să facă obiectul unei căi de atac în fața instanțelor naționale, întrucât o asemenea cale de atac este exclusă în temeiul dreptului italian și al jurisprudenței în materie [Consiglio di Stato (Consiliul de Stat), hotărârea nr. 6243 din 9 noiembrie 2005].

4. În continuare, asociația contestă ordonanța pentru încălcarea articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE, întrucât Tribunalul nu a luat în considerare obiectul litigiului, astfel cum este definit în cererea introductivă. Asociația reține în această privință că Tribunalul nu a luat în considerare faptul că efectele directe pe care le avea regulamentul atacat asupra asociației și, prin intermediul acesteia, asupra membrilor săi, decurg din caracterul potențial cancerigen al substanței active glifosat (a se vedea studiul Agenției Internaționale pentru Cercetare în Domeniul Cancerului publicat la 20 martie 2015, înlăturat în Regulamentul (UE) 2017/2324 atacat) a cărei aprobare este de competența exclusivă a Uniunii Europene și care nu trebuie să facă obiectul unei autorizații care este de competența statelor membre, iar aceasta datorită faptului că autorizarea națională a produsului fitosanitar nu implică nici o evaluare în ceea ce privește substanța activă glifosat care a fost deja aprobată „în amonte” de Uniunea Europeană, ceea ce exclude în consecință ca statul italian să aibă puterea de a autoriza sau de a refuza introducerea pe piață a unor produsele fitosanitare cu referire la substanța activă glifosat. În speță, Tribunalul a examinat condițiile prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE, fără a ține seama de argumentele invocate în cadrul litigiului, și anume că reziduurile de glifosat se regăsesc în apele subterane, în alimente (paste) și în sol, cu prejudiciul aferent pe care introducerea pe piață a acestei substanțe îl cauzează teritoriului, cetățenilor statelor membre și intereselor pe care le are asociația și, prin intermediul acesteia, membrii săi.

Prin urmare, Tribunalul ar fi trebuit să examineze afectarea, în sensul articolului 263 menționat anterior, în raport cu această împrejurare și cu dispozițiile din statutul GranoSalus, precum și în raport cu calitatea membrilor acesteia, ceea ce nu a făcut în ordonanță.

5. În temeiul celor de mai sus, asociația a contestat interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE de către instanța de prim grad care privează de efect această dispoziție și contravine voinței legiuitorului european. În această privință, reclamanta face trimitere la considerațiile formulate de avocații generali în diferite proceduri (a se vedea în special concluziile prezentate în cauza C-456/13 P, în cauza C-583/11 P și în cauzele conexate C-622/16 P-C-624/16 P), potrivit cărora o astfel de interpretare restrictivă ar priva de sens și de efect concret articolul 263.

Având în vedere cele ce precedă, asociația susține că interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE dată de Tribunal în ordonanța atacată este vădit contrară articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [„Orice persoană ale cărei drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu condițiile stabilite de prezentul articol. Orice persoană are dreptul la un proces echitabil (...)”] și articolelor 6 (dreptul la un proces echitabil) și 13 (dreptul la un remediu efectiv) din Convenția europeană a drepturilor omului, împiedicând astfel posibilitatea prevăzută de a sesiza Tribunalul ca urmare a unei afectări directe într-o asemenea ipoteză de fapt și cauzând un prejudiciu nejustificat regimului de protecție a drepturilor instituit în dreptul Uniunii.

Concluzii

Associazione GranoSalus solicită Curții anularea Ordonanței Tribunalului din 15 februarie 2019 dată în cauza T-125/18 — care a declarat inadmisibilă acțiunea și a exclus calitatea procesuală activă a membrilor asociației din cauza, pe de o parte, a pretensei inexistenței a efectelor individuale ale regulamentului atacat asupra acestora din urmă și, pe de altă parte, a existenței unor măsuri naționale de executare care ar exclude de asemenea efectele directe — și în consecință declararea acțiunii având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2324, precum și a cererilor de măsuri formulate, inclusiv a măsurilor de cercetare judecătorească, drept admisibile și trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal, pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 18 aprilie 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții, Unie Moskeeën Antwerpen VZW și Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG și KH, Executief van de Moslims van België și alții, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW și alții/LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Koshher Pultry BVBA și alții și Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(Cauza C-336/19)

(2019/C 270/16)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België și alții, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW și alții

Celelalte părți: LI, Vlaamse Regering, Waalse Regering, Koshher Pultry BVBA și alții și Centraal Israëlitisch Consistorie van België și alții, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 26 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 ⁽¹⁾ al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii trebuie interpretat în sensul că statelor membre le este permis ca, prin derogare de la dispoziția prevăzută la articolul 4 alineatul (4) din acest regulament și pentru a promova bunăstarea animalelor, să adopte norme precum cele cuprinse în decretul Regiunii Flamande din 7 iulie 2017, „de modificare a legii din 14 august 1986 privind protecția și bunăstarea animalelor, cu privire la metodele autorizate de sacrificare a animalelor”, norme care prevăd, pe de o parte, interzicerea sacrificării animalelor fără asomare, valabilă și pentru sacrificiul realizat în cadrul unui ritual religios și, pe de altă parte, un procedeu alternativ de asomare pentru sacrificiul realizat în cadrul unui ritual religios, bazat pe asomarea reversibilă și pe preceptul ca asomarea să nu ducă la decesul animalului?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 26 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din regulamentul menționat încalcă, în interpretarea indicată la prima întrebare, articolul 10 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 26 alineatul (2) primul paragraf litera (c) coroborat cu articolul 4 alineatul (4) din regulamentul menționat încalcă, în interpretarea indicată la prima întrebare, articolele 20, 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, deoarece pentru uciderea animalelor folosind metode speciale prevăzute de ritualuri religioase nu se prevede decât o excepție condiționată de la obligația de asomare a animalului [articolul 4 alineatul (4) coroborat cu articolul 26 alineatul (2)], în timp ce pentru uciderea animalelor în cadrul activităților de vânatoare, de pescuit și în cadrul manifestărilor sportive și culturale, din motivele specificate în considerentele regulamentului, sunt prevăzute dispoziții potrivit cărora aceste activități nu intră în sfera de aplicare a regulamentului sau sub incidența obligației de a asoma animalul în momentul uciderei acestuia [articolul 1 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatul (3)]?

(¹) JO 2009, L 303, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 3 mai 2019 — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt

(Cauza C-360/19)

(2019/C 270/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Apelantă: Crown Van Gelder BV

Intimată: Autoriteit Consument en Markt

Întrebarea preliminară

Articolul 37 alineatul (11) din Directiva 2009/72/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE trebuie interpretat în sensul că această dispoziție acordă, de asemenea, unei părți dreptul de a depune plângere împotriva operatorului rețelei naționale (operatorul de transport și de sistem), în cazul în care acea parte nu este racordată la rețeaua respectivului operator al rețelei naționale (operator de transport și de sistem), ci este conectată doar la o rețea regională (sistem de distribuție), în care transportul de energie electrică este perturbat din cauza unei întreruperi a curentului electric din rețeaua națională (sistem de transport) care alimentează rețeaua regională (sistem de distribuție)?

(¹) JO 2009, L 211, p. 55.

Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 3 mai 2019 — De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Cauza C-361/19)

(2019/C 270/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Apelantă: De Ruiter vof

Intimat: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Întrebările preliminare

Articolul 99 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune [și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului] și articolul 73 alineatul (4) partea introductivă și litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 ⁽²⁾ al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea sunt valide în măsura în care, în acestea, anul constatării este determinant pentru stabilirea anului pentru care se calculează reducerea pentru nerespectarea ecocondiționalității în situația în care anul nerespectării ecocondiționalității nu este același cu anul constatării acesteia?

⁽¹⁾ JO 2013, L 347, p. 549.

⁽²⁾ JO 2014, L 227, p. 69.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgia) la 10 mai 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Cauza C-372/19)

(2019/C 270/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Pârâte: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Întrebările preliminare

Articolul 102 TFUE, în mod individual sau în coroborare cu articolul 16 din Directiva 2014/26/UE ⁽¹⁾ [a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014] „privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă”, trebuie interpretat în sensul că există un abuz de poziție dominantă dacă o societate de gestiune a drepturilor de autor care are un monopol *de facto* într-un stat membru impune organizatorilor de evenimente muzicale, pentru dreptul de comunicare către public a operelor muzicale, un sistem de remunerație bazat, printre altele, pe cifra de afaceri,

- 1) care folosește un tarif forfetar în tranșe, în locul unui tarif care să țină cont de cota exactă (calculată cu ajutorul soluțiilor tehnice avansate) a repertoriului protejat de societatea de gestiune din muzica difuzată în timpul evenimentului?
- 2) care leagă taxele de licență de elemente externe precum prețul de acces, prețul pentru consumații, bugetul artistic pentru interpreți sau executanți și bugetul pentru alte elemente, precum decorul?

⁽¹⁾ JO 2014, L 84, p. 72.

Acțiune introdusă la 16 mai 2019 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-384/19)

(2019/C 270/20)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Manhaeve și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea încălcării de către Regatul Spaniei a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 7 alineatele (1) și (5) și al articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2007/60/CE ⁽¹⁾, în ceea ce privește districtele hidrografice ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura; ES123 Lanzarote; ES124 Tenerife; ES125 La Palma; ES126 La Gomera și ES127 El Hierro.
- constatarea neîndeplinirii de către Regatul Spaniei a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 10 alineatele (1) și (2) din Directiva 2007/60/CE în ceea ce privește districtele hidrografice ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura și ES125 La Palma.
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Din informațiile furnizate de autoritățile spaniole rezultă că Regatul Spaniei nu a întocmit, completat și publicat până la termenul din 22 decembrie 2015 prevăzut de directivă, planurile de gestionare a riscului de inundații pentru districtele hidrografice ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera și ES127 El Hierro. Comisia nici nu a primit o copie a acestor planuri, astfel cum prevede articolul 15 alineatul (1) din directivă.

Pe de altă parte, în trei districte hidrografice — ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura și ES125 La Palma — încă nu a avut loc faza informării și a consultării sau în orice caz nu a fost finalizată. În consecință, Comisia consideră că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile în conformitate cu articolul 10 alineatele (1) și (2) din Directiva 2007/60/CE în ceea ce privește aceste trei districte hidrografice.

(¹) Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații (JO 2007, L 288, p. 27).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 17 mai 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest

(Cauza C-387/19)

(2019/C 270/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamante: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Pârâtă: Vlaams Gewest

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile prevăzute la articolul 57 alineatul (4) [literele] (c) și (g) coroborat cu alineatele (6) și (7) din Directiva 2014/24/UE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretate în sensul că acestea se opun aplicării unei prevederi care obligă operatorul economic să facă dovada, din proprie inițiativă, a măsurilor pe care operatorul economic le-a luat pentru a-și demonstra fiabilitatea?
- 2) În caz afirmativ, dispozițiile prevăzute la articolul 57 alineatul (4) [literele] (c) și (g) coroborat cu alineatele (6) și (7) din [Directiva 2014/24], astfel interpretate, au efect direct?

(¹) JO 2014, L 94, p. 65.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) la 17 mai 2019 — MK/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-388/19)

(2019/C 270/22)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamant: MK

Intimată: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebarea preliminară

Dispozițiile coroborate ale articolelor 12, 56, 57 și 58 din Tratatul de instituire a Comunității Europene [în prezent articolele 18, 63, 64 și 65 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene] trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea în discuție în prezenta cauză (articolul 43 alineatul 2 din Codul IRPF, aprobat prin Decretul Lege nr. 442-A/88 din 30 noiembrie, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 109-B/2001 din 27 decembrie), cu modificările introduse prin Legea nr. 67-A/2007 din 31 decembrie, prin includerea alineatelor 7 și 8 (în prezent alineatele 9 și 10) în articolul 72 din Codul IRPF, care are ca obiect să permită ca câștigurile care rezultă din vânzarea de bunuri imobile situate într-un stat membru (Portugalia) de către un rezident al unui alt stat membru al Uniunii Europene (Franța) să nu fie supuse, cu caracter opțional, unei sarcini fiscale superioare celei care s-ar aplica pentru același tip de operațiune câștigurilor realizate de un rezident al statului membru în care se situează imobilele?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 21 mai 2019 — VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(Cauza C-392/19)

(2019/C 270/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă-pârâtă: VG Bild-Kunst

Intimată-reclamantă în recurs: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Întrebarea preliminară

Integrarea unei opere disponibile cu consimțământul titularului dreptului pe un site fără restricții în ceea ce privește accesul pe site-ul unui terț prin intermediul framing-ului reprezintă o comunicare publică a operei în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾, în cazul în care aceasta este efectuată prin eludarea măsurilor de protecție împotriva framing-ului adoptate sau dispuse de titularul dreptului?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

Acțiune introdusă la 24 mai 2019 — Republica Polonă/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-401/19)

(2019/C 270/24)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, agent, W. Gonatarski, adwokat)

Pârâte: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea articolului 17 alineatul (4) litera (b) și a articolului 17 alineatul (4) litera (c) *in fine* [i.e. în partea care conține formula „și au depus toate eforturile pentru a preveni viitoare încălcări a acestora în conformitate cu litera (b)”] din Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și al Consiliului privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE ⁽¹⁾

— obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Polonă solicită anularea articolului 17 alineatul (4) litera (b) și a articolului 17 alineatul (4) litera (c) *in fine* [i.e. în partea care conține formula „și au depus toate eforturile pentru a preveni viitoare încălcări a acestora în conformitate cu litera (b)”] din Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și al Consiliului privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO 2019, L 130, p. 92) și obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, în cazul în care Curtea ar considera că dispozițiile atacate nu pot fi disociate de alte dispoziții incluse la articolul 17 din Directiva (UE) 2019/790 fără a modifica esența reglementării conținute la acest articol, Republica Polonă solicită anularea articolului 17 din Directiva (UE) 2019/790 în totalitate.

Republica Polonă invocă, împotriva dispozițiilor atacate din Directiva 2019/790, un motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare garantat prin articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Republica Polonă afirmă în special că obligația impusă prestatorilor de servicii online de partajare de conținut de a depune toate eforturile pentru a asigura indisponibilitatea operelor și a altor obiecte protejate specifice în privința cărora titularii de drepturi au oferit prestatorilor de servicii informații relevante și necesare [articolul 17 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2019/79] și obligația impusă prestatorilor de servicii online de partajare de conținut de a depune toate eforturile pentru a opri încărcarea în viitor a operelor sau a altor obiecte protejate, la primirea unei notificări suficient de justificate din partea titularilor de drepturi [articolul 17 alineatul (4) litera (c) *in fine* din Directiva 2019/79] are drept consecință — pentru a evita angajarea răspunderii lor — faptul că prestatorii de servicii trebuie să procedeze la o verificare automată prealabilă (filtraj) a conținuturilor partajate online de către utilizatori, ceea ce implică prin urmare instituirea de mecanisme de control preventiv. Astfel de mecanisme repun în discuție esența însăși a dreptului la libertatea de exprimare și de informare și nu respectă cerința proporționalității și necesității oricărei atingeri aduse acestui drept.

(¹) JO 2019, L 130, p. 92.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 24 mai 2019 — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Cauza C-403/19)

(2019/C 270/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurentă: Société Générale SA

Intimat: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Întrebarea preliminară

Având în vedere articolul 56 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, devenit articolul 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, împrejurarea că aplicarea normelor [fiscale] pentru a compensa dubla impunere a dividendelor plătite unei societăți supuse impozitului pe profit în statul membru în care este rezidentă de o societate rezidentă a unui alt stat, care sunt supuse unei rețineri la sursă ca urmare a exercitării de către acest stat a competenței sale fiscale, este susceptibilă să mențină un dezavantaj în detrimentul operațiunilor cu titluri de valoare ale unor societăți străine, realizate de societăți supuse impozitului pe profit în primul stat, presupune ca acesta, din moment ce a optat pentru compensarea dublei impunerii, să meargă dincolo de renunțarea la perceperea veniturilor fiscale pe care le-ar obține din supunerea la plata impozitului pe profit a dividendelor în discuție?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de État du Grand-duché de Luxembourg (Luxemburg) la 31 mai 2019
— État du Grand-duché de Luxembourg/L**

(Cauza C-437/19)

(2019/C 270/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

État du Grand-duché de Luxembourg

Părțile din procedura principală

Reclamant: État du Grand-duché de Luxembourg

Pârât: L

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 20 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2011/16 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o cerere de schimb de informații formulată de o autoritate a unui stat membru solicitant care definește contribuabilii care fac obiectul cererii de schimb pornind de la simpla lor calitate de acționar și de beneficiar economic al unei persoane juridice, fără ca acești contribuabili să fi făcut, în prealabil, obiectul unei identificări nominale și individuale din partea autorității solicitante, este conformă cu cerințele de identificare prevăzute de această dispoziție?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 1 alineatul (1) și articolul 5 din aceeași directivă trebuie interpretate în sensul că respectarea standardului relevanței previzibile presupune că, pentru a demonstra că nu există o anchetă pentru găsirea probelor în pofida neidentificării individuale a contribuabililor în cauză, autoritatea statului membru solicitant se poate întemeia pe explicații clare și suficiente potrivit cărora desfășoară o anchetă specifică cu privire la un grup limitat de persoane, iar nu o simplă anchetă de supraveghere fiscală generală, iar această anchetă este justificată de suspiciuni fondate pe neîndeplinirea unei obligații legale precise?
- 3) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care
 - autoritatea competentă a statului membru solicitat a aplicat unei persoane o sancțiune administrativă pecuniară pentru nerespectarea unei decizii administrative prin care i s-a impus să furnizeze informații în cadrul unui schimb de informații între administrații fiscale naționale în temeiul Directivei 2011/16, decizie care nu poate face ea însăși obiectul unei acțiuni în contencios în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitat, iar această persoană a contestat legalitatea deciziei pe cale incidentă în cadrul unei acțiuni în contencios îndreptate împotriva sancțiunii pecuniare și
 - a luat cunoștință de informațiile minime prevăzute la articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2011/16 numai în cursul procedurii judiciare inițiate în urma acțiunii în contencios împotriva sancțiunii respective,

în urma recunoașterii definitive, pe cale incidentă, a validității deciziei prin care se dispune furnizarea de informații și a celei de stabilire a unei amenzi emise în privința sa, persoanei respective trebuie să i se acorde un termen suspensiv pentru plata amenzii pentru a se putea conforma, după ce a luat astfel cunoștință de elementele referitoare la pertinența previzibilă confirmată definitiv de instanța competentă, deciziei prin care se dispune furnizarea de informații?

⁽¹⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO 2011, L 64, p.1)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, locul ședinței 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 12 iunie 2019 — TQ/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-441/19)

(2019/C 270/27)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, locul ședinței 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Reclamant: TQ

Pârât: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 din Directiva 2008/115/CE ⁽¹⁾ (denumită în continuare «Directiva privind returnarea») coroborat cu articolele 4 și 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare «carta»), cu considerentul (22) și cu articolul 5 litera (a) din Directiva privind returnarea, precum și cu articolul 15 din Directiva 2011/95/UE ⁽²⁾ (denumită în continuare „Directiva privind standardele minime”) trebuie interpretat în sensul că un stat membru, înainte de a stabili în sarcina unui minor neînsoțit o obligație de returnare, trebuie să se asigure și să efectueze cercetări pentru a stabili dacă în țara de origine există și este disponibilă, cel puțin în principiu, o posibilitate corespunzătoare de primire?
- 2) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind returnarea coroborat cu articolul 21 din cartă trebuie interpretat în sensul că, atunci când recunoaște o situație de ședere legală pe teritoriul său național, un stat membru nu este autorizat să opereze o diferențiere în funcție de vârsta persoanei, în cazul în care se constată că minorul neînsoțit nu poate dobândi nici statutul de refugiat, nici protecție subsidiară?
- 3) Articolul 6 alineatul (4) din Directiva privind returnarea trebuie interpretat în sensul că executarea obligației de returnare trebuie suspendată și astfel recunoscută situația de ședere legală, în cazul în care un minor neînsoțit nu își execută obligația de returnare și statul membru nu ia și nu va lua nicio măsură concretă în vederea expulzării? Articolul 8 alineatul (1) din Directiva privind returnarea trebuie interpretat în sensul că trebuie să se considere o încălcare a principiului loialității și a principiului loialității comunitare, în situația în care împotriva unui minor neînsoțit se emite o decizie de returnare, fără ca ulterior să se ia măsuri în vederea expulzării până la momentul în care minorul neînsoțit a împlinit vârsta de 18 ani?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO 2008, L 348, p. 98).

⁽²⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 6 iunie 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd/TV 2/Danmark A/S și Regatul Danemarcei

(Cauza C-445/19)

(2019/C 270/28)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere:

Østre Landsret (Danemarca)

Părțile din litigiul principal

Reclamantă: Viasat Broadcasting UK Ltd

Pârâte: TV 2/Danmark A/S, Regatul Danemarcei

Întrebările preliminare

- 1) Obligația instanței naționale de a dispune ca beneficiarul ajutoarelor să plătească dobânda corespunzătoare perioadei de ilegalitate (a se vedea Hotărârea CELF ⁽¹⁾) se aplică și într-o situație precum cea în speță, în care ajutoarele de stat ilegale au constituit compensații pentru obligația de serviciu public care au fost ulterior declarate compatibile cu piața internă în temeiul articolului 106 alineatul (2) TFUE și în care aprobarea a fost acordată pe baza unei evaluări a situației financiare globale a întreprinderii de servicii publice în ansamblu, inclusiv a capitalizării sale?
- 2) Obligația instanței naționale de a dispune ca beneficiarul ajutoarelor să plătească dobânda corespunzătoare perioadei de ilegalitate (a se vedea Hotărârea CELF) se aplică și în privința sumelor care, în împrejurări precum cele în speță, sunt transferate de la beneficiarul ajutoarelor către întreprinderi afiliate în temeiul unei obligații de drept public, dar care sunt considerate, printr-o decizie finală a Comisiei, a constitui un avantaj pentru beneficiarul ajutoarelor, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE?
- 3) Obligația instanței naționale de a dispune ca beneficiarul ajutoarelor să plătească dobânda corespunzătoare perioadei de ilegalitate (a se vedea Hotărârea CELF) se aplică și în privința ajutoarelor de stat pe care beneficiarul acestora, în împrejurări precum cele în speță, le-a primit de la o întreprindere controlată de stat, având în vedere că resursele acestuia din urmă provin în parte din comercializarea serviciilor beneficiarului ajutoarelor?

(¹) Hotărârea din 12 februarie 2008 (cauza C-199/06, CELF și Ministre de la Culture et de la Communication, EU:C:2008:79).

Recurs introdus la 20 iunie 2019 de Republica Federală Germania împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 10 aprilie 2019 în cauza T-229/17, Republica Federală Germania/Comisia Europeană

(Cauza C-475/19 P)

(2019/C 270/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller, agent, și M. Kottmann, M. Winkelmüller, F. van Schewick, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Finlanda

Concluziile recurenței

- 1) Anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-229/17, Republica Federală Germania împotriva Comisiei Europene;
- 2) anularea Deciziei (UE) 2017/133 a Comisiei din 25 ianuarie 2017 Decizia (UE) 2017/133 a Comisiei din 25 ianuarie 2017 privind menținerea cu o restricție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a trimiterii la standardul armonizat EN 14342:2013 „Pardoseli și parchet de lemn. Caracteristici, evaluarea conformității și marcarea”, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
- 3) anularea Deciziei (UE) 2017/145 a Comisiei din Decizia (UE) 2017/145 a Comisiei din 25 ianuarie 2017 privind menținerea cu o restricție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a trimiterii la standardul armonizat EN 14904:2006 „Suprafețe pentru activități sportive. Suprafețe pentru activități multisportive în sală. Specificație”, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
- 4) anularea Comunicărilor Comisiei din 10 martie 2017, din 11 august 2017, din 15 decembrie 2017 și din 9 martie 2018 ⁽³⁾, în cadrul punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, în măsura în care se referă la standardele armonizate EN 14342:2013 și EN 14904:2006;
- 5) cu titlu subsidiar față de capetele de cerere al doilea, al treilea și al patrulea, trimiterea cauzei în fața Tribunalului;
- 6) obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele trei motive:

În primul rând, recurenta consideră că hotărârea atacată încalcă articolul 263 primul paragraf TFUE în partea în care declară inadmisibile cererile Republicii Federale Germania privind anularea comunicărilor atacate. Potrivit recurenței, Tribunalul nu a luat în considerare faptul că comunicările atacate urmăresc producerea de efecte juridice obligatorii care nu sunt identice cu efectele juridice ale deciziilor atacate.

În al doilea rând, recurenta susține că hotărârea atacată încalcă dispozițiile coroborate ale articolului 18 alineatul (2) și ale articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul nr. 305/2011. Aceasta apreciază că Tribunalul nu a ținut seama de faptul că, în temeiul acestor dispoziții, Comisia era în același timp îndreptățită și obligată să adopte una dintre măsurile propuse de Republica Federală Germania.

În al treilea rând, recurenta consideră că hotărârea atacată încalcă articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 305/2011 coroborat cu articolul 3 alineatele (1) și (2) și cu articolul 17 alineatul (3) din același regulament. Aceasta Tribunalul nu a luat în considerare faptul că Comisia era obligată, în temeiul acestor dispoziții, să examineze dacă standardele în cauză compromiteau respectarea cerințelor fundamentale aplicabile lucrărilor de construcții.

⁽¹⁾ JO 2017, L 21, p. 113.

⁽²⁾ JO 2017, L 22, p. 62.

⁽³⁾ JO 2017, C 76, p. 32; JO 2017, C 267, p. 16; JO 2017, C 435, p. 41; JO 2018, C 92, p. 139.

Recurs introdus la 27 iunie 2019 de către România împotriva ordonanței Tribunalului (Camera a opta) pronunțată la 30 aprilie 2019 în cauza T-530/18, România/Comisia

(Cauza C-498/19 P)

(2019/C 270/30)

Limba de procedură: româna

Părțile

Recurentă: România (reprezitanți: C.-R. Caňăr, E. Gane, O.-C. Ichim, M. Chicu, agenți)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

— să admită recursul, să anuleze integral Ordonanța Tribunalului în cauza T-530/18, să rejudece cauza T-530/18, admitând acțiunea în anularea parțială a Deciziei de punere în aplicare (UE) nr. 2018/873 din 13 iunie 2018 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) ⁽¹⁾:

- a. în ceea ce privește submăsura 1a integral (suma de 13 184 846,61 € aferentă anilor 2015 și 2016)
- b. în ceea ce privește submăsurile 3a, 5a, 3b, 4b integral (suma de 45 532 000,96 € aferentă anilor 2014, 2015 și 2016) și, în subsidiar, parțial pentru perioada anterioară datei de 19.09.2015 (suma de 21 315 857,50 €)

sau

— să admită recursul, să anuleze integral Ordonanța Tribunalului în cauza T-530/18, să trimită cauza T-530/18 spre judecare Tribunalului UE, iar, în rejudecare, acesta să admită acțiunea în anulare și să anuleze parțial Deciziei de punere în aplicare (UE) nr. 2018/873, așa cum am menționat mai sus;

— să oblige Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

A. Încălcarea articolelor 263 și 297 TFUE, precum și a principiului securității juridice

- i. **Tribunalul nu a apreciat corect, din punct de vedere juridic, caracterul complet și corect al notificării și a calificat în mod greșit notificarea realizată de Comisie ca fiind una de natură a declanșa curgerea termenului prevăzut de articolul 263 TFUE. Această abordare a Tribunalului încalcă inclusiv principiul securității juridice.**

România consideră că existența oricărui erori cu privire la elementele esențiale ale unei decizii precum Decizia 2018/873 este de natură să compromită notificarea și ridică probleme serioase din perspectiva principiului securității juridice. Pe cale de consecință, este suficientă existența unor erori, precum cele constatate de Tribunal, pentru ca notificarea realizată de Comisie să nu poată fi una de natură a declanșa curgerea termenului prevăzut de articolul 263 TFUE.

Tribunalul a calificat diferențele dintre forma publicată și cea notificată a Deciziei 2018/873 drept minore, bazându-se pe faptul că înțelegerea textului deciziei nu a fost afectată, întrucât cuvântul „sumă” nu putea să corespundă decât tipului de corecție „sumă estimată”. Dat fiind că acest tip de corecție nu există, România apreciază că raționamentul juridic al Tribunalului este eronat și este lesne de observat că înțelegerea textului Deciziei 2018/873 a fost afectată, iar notificarea sa a fost compromisă.

ii. **Tribunalul a săvârșit o eroare în interpretarea articolului 263 TFUE prin raportare la articolul 297 TFUE, atunci când nu a luat în considerare efectele publicării Deciziei 2018/873 în JOUE din perspectiva informării efective și a principiului securității juridice.**

Din perspectiva articolului 263 al șaselea paragraf TFUE, ceea ce prezintă relevanță în contextul exercitării dreptului la acțiune este funcția informării efective cu privire la conținutul actului UE atacat, iar nu momentul intrării sale în vigoare/cel al producerii de efecte juridice.

Momentul de la care curge termenul de 2 luni pentru introducerea unei acțiuni în anularea unui act precum Decizia 2018/873 care trebuie notificat, dar care, potrivit unei practici constante și îndelungate a emitentului, se și publică în JOUE, trebuie să fie publicarea, la care se adaugă cele 14 zile prevăzute de articolul 59 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Această soluție se impune cu atât mai mult având în vedere circumstanțele concrete în care Decizia 2018/873 a fost notificată autorităților române și publicată — circumstanțe ce relevă diferențe între textul notificat și cel publicat care vizează elemente esențiale ale deciziei.

iii. **Tribunalul a încălcat principiul securității juridice atunci când a considerat că una dintre neconcordanțele semnalate de România (referitoare la tipul corecției — „suma estimată” versus „rată forfetară”) constituie o eroare de redactare minoră care a fost săvârșită în textul notificat și publicat, dar nu a fost săvârșită nici în cadrul procedurii administrative, nici în raportul de sinteză, și care nu creează confuzie cu privire la natura corecției.**

iv. **Tribunalul UE a încălcat articolul 263 TFUE, atunci când a apreciat ca lipsite de relevanță și inoperante diferențele dintre textul notificat și cel publicat în JOUE ce privesc dispoziții ale Deciziei 2018/873 destinate altor state membre UE, având în vedere calitatea statului membru de reclamant privilegiat.**

B. **Încălcarea principiului contradictorialității, inclusiv prin raportare la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului**

România consideră că Tribunalul a încălcat principiul contradictorialității atunci când nu a oferit autorităților române posibilitatea de a se poziționa cu privire la informațiile comunicate de Comisie în răspuns la întrebarea instanței UE, informații care au stat la baza respingerii acțiunii formulate ca inadmisibilă.

(¹) Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/873 a Comisiei din 13 iunie 2018 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2018, L 152, p. 29).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 17 iunie 2019 — XC/Comisia

(Cauza T-488/18)

(2019/C 270/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: XC (reprezentant: C. Bottino, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea, în temeiul articolului 270 TFUE, a actului de excludere a reclamantului din concursul general EPSO/AD/338/17;
- anularea, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, a Deciziei C(2018) 3969 a Comisiei Europene;
- anularea, în temeiul articolului 270 TFUE, a listei de rezervă a concursului general EPSO/AD/356/18;
- dispunerea reparării prejudiciului în măsura considerată echitabilă de către Tribunal și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă:

Cu privire la cererea de anulare întemeiată pe articolul 270 TFUE a excluderii din concursul general EPSO/AD/338/17:

1. Primul motiv întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolelor 3 și 7 din anexa III la statut, astfel cum a fost interpretat în special în Hotărârea care a soluționat cauzele Pachitis/Comisia (T-361/10) și HM/Comisia (T-587/16).
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că, potrivit reclamantului, procedura de pregătire a probei e-tray include o încălcare a obligației de confidențialitate a lucrărilor comisiei de evaluare prevăzută la articolul 6 din anexa III la statut.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că desfășurarea probei e-tray potrivit modalităților prevăzute de EPSO ar fi constituit pentru reclamant o discriminare indirectă în materie de acces și o încălcare a obligației de a furniza un aranjament rezonabil („reasonable adjustment”).

Cu privire la cererea de anulare, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, a Deciziei C(2018) 3969 a Comisiei Europene;

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor enunțate în Hotărârile care au soluționat cauzele Alexandrou/Comisia (T-516/14) și Typke/Comisia (C-491/15 P).

Cu privire la cererea de anulare, în temeiul articolului 270 TFUE, a listei de rezervă a concursului general EPSO/AD/356/18

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe incompetența EPSO întrucât nu a transmis comisiei de evaluare cererea sa de reexaminare în sensul punctului 4.2.2 din Dispozițiile generale ale concursului, sau întrucât s-a substituit acesteia în decizii și/sau motivări.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor statutului și ale Directivei în materie de discriminare pe motiv de handicap.

Ațiune introdusă la 8 aprilie 2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize/Comisia și EACEA**(Cauza T-236/19)**

(2019/C 270/32)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgia) (reprezentant: A. Kettels, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană și Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea și/sau reformarea actului atacat;
- constatarea dreptului Comitetului reclamant de a i se valida formularul „entitate legală” și de a obține, în consecință, finanțarea în litigiu.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Deciziei C(2019) 527 final a Comisiei din 4 februarie 2019 de respingere a acțiunii în contencios administrativ formulate de reclamant împotriva Deciziei EACEA din 25 iunie 2018 de a nu acorda o subvenție candidaturii prezentate de acesta din urmă în cadrul invitației de depunere a candidaturilor „Înfrățirea orașelor 2017, al doilea termen” (EACEA 36/2014), reclamantul invocă un motiv unic. Acest motiv este întemeiat pe:

- încălcarea articolului 131.2 din Regulamentul nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului, adoptat la 25 octombrie 2012;
- încălcarea principiului încrederii legitime și securității juridice;
- încălcarea principiului proporționalității și interzicerii arbitrariului;
- eroarea vădită de apreciere;
- și pe lipsa unei motivări adecvate, suficiente și pertinente, întrucât în decizia atacată se apreciază că încrederea legitimă și securitatea juridică ale Comitetului reclamant nu au fost încălcate.

În condițiile în care, potrivit reclamantului, această decizie nu răspunde contestației precise, dezvoltate în această privință de acesta din urmă. Astfel, răspunsurile formulate sunt fie fără legătură cu argumentul dezvoltat de Comisie în cadrul cererii sale de reexaminare, fie vădit insuficiente pentru a justifica respingerea argumentului întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime și securității juridice, fie, în orice caz, contrare conținutului acestui principiu.

Reclamantul apreciază că poate invoca încrederea legitimă întrucât a fost recunoscut ca entitate fără personalitate juridică eligibilă pentru subvențiile care i-au fost însă refuzate. El își întemeiază această încredere legitimă pe deciziile de acordare a subvențiilor care i-au fost notificate, într-o vreme în care avea deja aceeași formă juridică, și anume aceea de asociație de fapt, că situația sa de fapt și de drept era identică și că normele care reglementau admisibilitatea entităților fără personalitate juridică nu au fost modificate de atunci. Nu ar exista, așadar, niciun motiv pentru a reveni asupra acestei încrederi legitime și a adopta o poziție diferită de cea care a fost adoptată în trecut.

Acțiune introdusă la 6 mai 2019 — Dragomir/Comisia**(Cauza T-297/19)**

(2019/C 270/33)

*Limba de procedură: româna***Părțile***Reclamant:* Daniel Dragomir (București, România) (reprezentant: R. Chiriță, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Constatarea încălcării obligației Comisiei Europene cu privire la asigurarea respectării de către România a obligației cuprinse în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date;
- Constatarea încălcării obligației Comisiei Europene cu privire la asigurarea respectării de către România a obligației cuprinse în Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului;
- Constatarea încălcării obligației Comisiei Europene cu privire la asigurarea respectării de către România a obligației cuprinse în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor);
- Constatarea încălcării obligației Comisiei Europene cu privire la asigurarea respectării de către România a regulilor statului de drept, a independenței instanțelor de judecată și a drepturilor fundamentale ale persoanelor aflate sub jurisdicția sa;
- Obligarea pârâtei la plata prejudiciului moral produs în sumă de 2 euro;
- Obligarea pârâtei de a remedia pe viitor omisiunile existente.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe omisiunea Comisiei Europene de a-și îndeplini obligațiile legate de independența justiției cuprinse în hotărârea de instituire a Mecanismului de cooperare și verificare, în Tratatul și în Cartă
 - Comisia Europeană a omis cu intenție să-și îndeplinească obligațiile ce țin de protecția statului de drept, a independenței justiției din România în fața asaltului Serviciului Român de Informații asupra sa și a dreptului reclamantului la un proces echitabil;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe omisiunea Comisiei Europene de a-și îndeplini obligațiile privind protecția datelor cu caracter personal
 - Comisia Europeană fie nu și-a îndeplinit, fie și-a îndeplinit de o manieră pur formală obligația de a verifica modul de respectare a directivelor și regulamentelor europene în materie de protecție a datelor cu caracter personal.

Acțiune introdusă la 31 mai 2019 — PNB Banka și alții/BCE**(Cauza T-330/19)**

(2019/C 270/34)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamanți:* PNB Banka AS (Riga, Letonia), CR și CT (reprezentanți: O. Behrends și M. Kirchner, avocați)*Pârâtă:* Banca Centrală Europeană**Concluziile**

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei BCE din 21 martie 2019 privind proiectul de achiziție de către reclamanți a unor participații calificate la banca țintă;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă opt motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că termenul de evaluare de către BCE în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2013/36 ⁽¹⁾ a expirat înainte de adoptarea deciziei atacate și, prin urmare, BCE nu se mai putea opune proiectului de achiziție.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către BCE a procedurii prevăzute la articolul 15 din Regulamentul nr. 1024/2013 ⁽²⁾ și la articolele 85-87 din Regulamentul-cadru nr. 468/2014 ⁽³⁾.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că decizia atacată se întemeiază pe o interpretare și o aplicare eronate ale criteriilor de evaluare în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2013/36 și cu transpunerea acestuia în dreptul leton.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea de către BCE a principiului proporționalității.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe neluarea în considerare de către BCE a naturii discreționare a deciziei de a se opune la proiectul de achiziție.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe denaturarea de către BCE a faptelor relevante ale speței.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea de către BCE a principiilor încrederii legitime și securității juridice.
8. Al optulea motiv este întemeiat pe încălcarea de către BCE a principiului *nemo auditor* prin neluarea în considerare a propriei responsabilități pentru pierderea încrederii în procesul de reglementare.

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudencială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudencială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MŪS) (BCE/2014/17) (JO 2014, L 141, p. 1).

Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Front Polisario/Consiliul**(Cauza T-344/19)**

(2019/C 270/35)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (reprezentant: G. Devers, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii în anulare;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Deciziei (UE) 2019/441 a Consiliului din 4 martie 2019 privind încheierea Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil dintre Uniunea Europeană și Regatul Maroc, a protocolului său de punere în aplicare și a schimbului de scrisori care însoțește acordul (JO 2019, L 77, p. 4), reclamantul invocă 11 motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe lipsa competenței Consiliului de a adopta decizia atacată, în măsura în care Uniunea și Regatul Maroc nu au competența de a încheia un acord internațional aplicabil în Sahara Occidentală, în locul poporului saharawi, reprezentat de Front Polisario.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de a examina problema respectării drepturilor fundamentale și a dreptului internațional umanitar, în măsura în care Consiliul nu a examinat această problemă înainte de adoptarea deciziei atacate.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea de către Consiliu a obligației de a executa hotărârile Curții, în măsura în care decizia atacată ignoră motivarea Hotărârii din 27 februarie 2018, *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea principiilor și valorilor esențiale care ghidează acțiunea Uniunii pe scena internațională, în măsura în care:
 - în primul rând, cu încălcarea dreptului popoarelor la respectarea unității lor naționale, decizia atacată neagă existența poporului saharawi, substituindu-l cu termenii „populația Saharei Occidentale” și „populațiile vizate”;
 - în al doilea rând, întrucât a încălcat dreptul popoarelor de a dispune liber de resursele lor naturale, decizia atacată privește încheierea unui acord internațional care organizează, fără consimțământul poporului saharawi, exploatarea resurselor piscicole ale acestuia de către navele Uniunii;

- în al treilea rând, decizia atacată privește încheierea unui acord internațional cu Regatul Maroc, aplicabil Saharei Occidentale ocupate în cadrul politicii sale anexioniste în privința teritoriului, și încălcarea sistematică a drepturilor fundamentale pe care menținerea acestei politici o impune.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, în măsura în care decizia atacată este contrară declarațiilor Uniunii care, în mod reiterat, nu a încetat să afirme necesitatea respectării principiilor autodeterminării și efectului relativ al tratatelor.
6. Al șaselea motiv se întemeiază pe aplicarea eronată a principiului proporționalității, în măsura în care, având în vedere statutul separat și distinct al Saharei Occidentale, caracterul intangibil al dreptului la autodeterminare și calitatea de subiect terț a poporului sahwawi, sarcina de a opera un raport de proporționalitate între presupusele „beneficii” generate de acordul privind pescuitul și repercusiunile sale asupra resurselor naturale din Sahara Occidentală nu revenea Consiliului.
7. Al șaptelea motiv se întemeiază pe caracterul contrar politicii comune în domeniul pescuitului, în măsura în care, în aplicarea acordului încheiat prin decizia atacată, navele Uniunii Europene vor putea avea acces la resursele piscicole ale poporului sahwawi, fără consimțământul său, în schimbul unei contribuții financiare plătite de autoritățile marocane, deși apele din Sahara Occidentală nu sunt „ape” marocane în sensul articolelor 61 și 62 din Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării.
8. Al optulea motiv se întemeiază pe dreptul la autodeterminare, în măsura în care:
- în primul rând, substituindu-i termenii „populația Saharei Occidentale” și „populațiile vizate”, decizia atacată neagă unitatea națională a poporului sahwawi ca subiect al dreptului la autodeterminare;
- în al doilea rând, cu încălcarea dreptului poporului sahwawi de a dispune liber de resursele naturale, decizia atacată organizează, fără consimțământul său, exploatarea resurselor piscicole ale acestuia de către navele Uniunii;
- în al treilea rând, cu încălcarea dreptului poporului sahwawi la respectarea integrității teritoriale a teritoriului său național, decizia atacată neagă statutul separat și distinct al Saharei Occidentale și confirmă divizarea sa ilegală de către „Berma” marocană.
9. Al nouălea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului efectului relativ al tratatelor, în măsura în care decizia atacată neagă calitatea de subiect terț a poporului sahwawi în cadrul relațiilor UE-Maroc și îi impune obligații internaționale referitoare la teritoriul național și la resursele naturale, fără consimțământul acestuia.
10. Al zecelea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului internațional umanitar și a dreptului penal internațional în măsura în care:
- în primul rând, decizia atacată privește încheierea unui acord internațional aplicabil Saharei Occidentale, în condițiile în care forțele de ocupație marocane nu beneficiază de *jus tractatus* față de acest teritoriu și le este interzis să îi exploateze resursele naturale;
- în al doilea rând, în aplicarea acordului încheiat prin decizia atacată, Uniunea va subvenționa infrastructurile marocane pe teritoriul ocupat al Saharei Occidentale, pentru ca Regatul Maroc să își poată integra în mod durabil populația civilă și forțele armate;
- în al treilea rând, prin utilizarea termenilor „populația Saharei Occidentale” și „populațiile vizate”, decizia atacată contribuie la transferul ilegal al coloniștilor marocani pe teritoriul ocupat al Saharei Occidentale.
11. Al unsprezecelea motiv se întemeiază pe încălcarea obligațiilor Uniunii privind dreptul răspunderii internaționale, în măsura în care, prin încheierea unui acord internațional cu Regatul Maroc, aplicabil în Sahara Occidentală, decizia atacată confirmă încălcările grave ale dreptului internațional săvârșite de forțele de ocupație marocane împotriva poporului sahwawi și sprijină menținerea situației rezultate din aceste încălcări.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2019 — Front Polisario/Consiliul**(Cauza T-356/19)**

(2019/C 270/36)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (reprezentant: G. Devers, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii sale în anulare admisibilă;
- anularea regulamentului atacat;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Regulamentului (UE) 2019/440 al Consiliului din 29 noiembrie 2018 privind alocarea posibilităților de pescuit în temeiul Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil dintre Uniunea Europeană și Regatul Maroc și al protocolului său de punere în aplicare (JO 2019, L 77, p. 1), reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe lipsa unui temei juridic al regulamentului menționat din cauza nelegalității Deciziei 2019/441.

Acest motiv cuprinde patru aspecte care sunt, în esență, identice cu cele 11 motive invocate în cauza T-344/19, Front Polisario/Consiliul.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2019 — Groupe Canal +/Comisia**(Cauza T-358/19)**

(2019/C 270/37)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Franța) (reprezentanți: P. Wilhelm, P. Gassenbach și O. de Juvigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și întemeiată;
- anularea Deciziei Comisiei din 7 martie 2019 în cauza AT.40023 în ceea ce privește piața franceză și contractele existente sau viitoare ale Groupe Canal + în temeiul articolului 263 TFUE;
- punerea în sarcina Comisiei a tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de societatea Groupe Canal +.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe un abuz de putere săvârșit de Comisie, întrucât angajamentele pe care le-a făcut obligatorii pentru a pune capăt geoblocării în sectorul cinematografiei interferează cu reformele legislative recent adoptate de legiuitorul european.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere a articolului 101 alineatul (1) TFUE de către Comisie întrucât a considerat că angajamentele propuse de NBCUniversal, Sony Pictures, Warner Bros și Sky nu afectează diversitatea culturală și, mai general, finanțarea și exploatarea filmelor în Spațiul Economic European.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât Comisia a făcut obligatorii angajamente vădit disproporționate în raport cu preocupările privind concurența invocate și care încalcă interesele terților.

Acțiune introdusă la 19 iunie 2019 — Camerin/Comisia

(Cauza T-367/19)

(2019/C 270/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Laure Camerin (Bastia, Franța) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea cererii ca fiind admisibilă și fondată;
- în consecință, anularea în parte a deciziei atacate;

- repararea prejudiciului moral cauzat de un ansamblu de acte și de comportamente ale PMO care trebuie să facă obiectul unei aprecieri globale și pe care reclamanta îl estimează *ex aequo et bono* la 50 000 de euro;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii îndreptate împotriva deciziei Oficiului „Administrarea și plata drepturilor individuale” (denumit în continuare „PMO”) privind executarea unei popriri dispuse de o instanță belgiană, în măsura în care acesta din urmă își rezervă dreptul de a reține din nou suma de 3 839,60 de euro din pensiile datorate reclamantei, aceasta din urmă invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 1 și 25 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe încălcarea articolului 6 din anexa VIII din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) și pe existența unei erori de apreciere. În această privință, reclamanta consideră că nu există nicio motivație și niciun temei legal care să justifice decizia PMO de a continua să rețină peste două treimi din pensia sa.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului legalității și securității juridice. Potrivit reclamantei, statutul este o „*lex specialis*” care primează în fața oricăror altor dispoziții din dreptul național: astfel, în materia minimumului de subzistență, există dispoziții statutare de drept material care derogă atât de la dispozițiile generale ale dreptului european al muncii, cât și de la dreptul național al muncii.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului bune administrări și a obligației de sollicitudine, întrucât nu a fost furnizată nicio motivație cu privire la faptele sau la probele care ar putea justifica luarea de către PMO a deciziei de a-și rezerva dreptul de a reține din nou cuantumul de 3 839,60 de euro din pensiile datorate reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului egalității și nediscriminării, în special în măsura în care, urmând interpretarea PMO, minimumul de subzistență ar depinde de țara în care a locuit funcționarul.

Reclamanta solicită de asemenea repararea prejudiciului moral pe care l-ar fi suferit ca urmare a presupuselor nereguli săvârșite de PMO și care nu i-ar permite să trăiască în demnitate.

Acțiune introdusă la 18 iunie 2019 — Datenlotsen Informationssysteme/Comisia

(Cauza T-368/19)

(2019/C 270/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: T. Lübbig, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că pârâta și-a încălcat obligațiile în temeiul articolului 108 TFUE, întrucât nu a închis procedura oficială de investigare în cazul SA. 34402 (2015/C ex 2012/NN) printr-o decizie adoptată într-un termen rezonabil, în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE și cu articolul 9 alineatul 1 din Regulamentul 2015/1589 ⁽¹⁾;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Ațiunea se întemeiază pe următoarele motive.

1. Încălcarea articolului 108 TFUE din cauza nînchiderii procedurii formale de investigare
 - În cadrul primului motiv se reproșează că durata de peste șapte ani a procedurii trebuie să fie declarată disproporționată. Reclamanta arată în această privință că, având în vedere cunoștințele vaste de care dispune pârâta și importanța redusă a aspectelor nesoluționate, ar fi trebuit să fi fost adoptată deja o decizie. În plus, este necesară adoptarea rapidă a unei decizii având în vedere nevoile economice urgente ale reclamantei.
2. Încălcarea dreptului la o durată rezonabilă a procedurii, ca parte a dreptului la bună administrare, reglementat de articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
 - În cadrul celui de al doilea motiv sunt prezentate argumente care sunt în esență identice sau similare cu argumentele susținute în cadrul primului motiv.
3. Încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene raportat la articolul 20 din această carte
 - În cadrul celui de al treilea motiv se susține în principal că pârâta a încălcat Codul celor mai bune practici de desfășurare a procedurilor de control al ajutoarelor de stat prin diverse măsuri de întârziere a procedurii.
4. Încălcarea dreptului de a-i fi prezentate motivele, ca parte a dreptului la o cale de atac efectivă, reglementat de articolul 47 și de articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
 - În cadrul celui de al patrulea motiv se reproșează că pârâta nu ar putea să susțină în mod general că sunt necesare investigații suplimentare, ci ar trebui să le indice în mod justificat și clar.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248 din 24.9.2015, p. 9).

Acțiune introdusă la 20 iunie 2019 — Pisoni/Parlamentul**(Cauza T-375/19)**

(2019/C 270/40)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamant* Ferruccio Pisoni (Trento, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)*Pârât*: Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12.7.2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului, Italia) și, în orice caz
- anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;
- pe cale de consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă practicate și
- obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau reclamantului dreptul la despăgubire;
- în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)**(Cauza T-377/19)**

(2019/C 270/41)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă*: Topcart GmbH (Wiesbaden, Germania) (reprezentant: M. Gail, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Carl International (Limonest, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală TC CARL — Cerere de înregistrare nr. 14 957 542

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 aprilie 2019 în cauza R 1826/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)

(Cauza T-378/19)

(2019/C 270/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Topcart GmbH (Wiesbaden, Germania) (reprezentant: M. Gail, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Carl International (Limonest, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală TC CARL — Cerere de înregistrare nr. 15 048 556

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 aprilie 2019 în cauza R 1617/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan)

(Cauza T-379/19)

(2019/C 270/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Germania) (reprezentanți: B. Koch și P. Schmitz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Serviceplan — cererea de înregistrare nr. 15 234 669

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 martie 2019 în cauza R 1424/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care prin aceasta se respinge calea de atac;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

**Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO
(Serviceplan Solutions)**

(Cauza T-380/19)

(2019/C 270/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Germania) (reprezentanți: B. Koch și P. Schmitz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Serviceplan Solutions — cererea de înregistrare nr. 15 244 742

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 25 martie 2019 în cauza R 1427/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care prin aceasta se respinge calea de atac;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — adp Gauselmann/EUIPO — Gameloft (City Mania)**(Cauza T-381/19)**

(2019/C 270/45)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* adp Gauselmann GmbH (Lübeck, Germania) (reprezentant: P. Koch Moreno, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Gameloft SE (Paris, Franța)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale City Mania — cererea de înregistrare nr. 15 936 339*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 aprilie 2019 în cauza R 976/2018-2**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea motivului ca fiind întemeiat și anularea deciziei atacate, constatarea existenței unui risc de confuzie între mărcile în litigiu și, în consecință, dispunerea respingerii în întregime a cererii de înregistrare a mărcii;
- obligarea EUIPO și a părții care a formulat opoziția, în cazul în care intervine în procedura aflată pe rolul Tribunalului, să suporte cheltuielile de judecată.

Motivul invocat

încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2019 — Turk Hava Yollari/EUIPO — Sky (skylife)**(Cauza T-382/19)**

(2019/C 270/46)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Turk Hava Yollari AO (Istanbul, Turcia) (reprezentant: R. Almaraz Palmero, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sky Ltd (Isleworth, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „skylife” — înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 898 322

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 23 aprilie 2019 în cauza R 880/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la declararea validității înregistrării internaționale în litigiu a mărcii nr. 898 322 pentru toate produsele și serviciile, astfel cum au fost înregistrate în clasele 39 și 41;
- obligarea EUIPO și a intervenientei, Sky Limited, la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente litigiului în fața Tribunalului, inclusiv a celor privind procedura în fața Camerei a patra de recurs.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a), coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - Încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 21 iunie 2019 — CI și alții/Parlamentul și Consiliul**(Cauza T-383/19)**

(2019/C 270/47)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamanți:* CI, CJ, CK, CL și CN (reprezentant: J. Fouchet, avocat)*Pârâți:* Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) 2019/592 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 aprilie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1806 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, în ceea ce privește retragerea Regatului Unit din Uniune;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene și a Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat în cuantum de 5000 euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea prin Regulamentul (UE) 2019/592 a drepturilor dobândite rezultate din cetățenia europeană.

În primul rând, reclamanții consideră că Parlamentul și Consiliul au încălcat dreptul lor la viață privată și de familie în măsura în care aceștia s-au stabilit de mai mult de 15 ani într-un alt stat membru al Uniunii, stat cu care au legături strânse: unii au soți și copii resortisanți ai unui alt stat membru sau dețin un bun imobil în acel stat.

În al doilea rând, reclamanții consideră că regulamentul atacat încalcă principiul egalității în condițiile în care el recunoaște încetarea drepturilor conferite acestora de cetățenia europeană fără a stabili o distincție între cetățenii care fac obiectul regulii eliminării dreptului lor de vot după 15 ani de reședință în afara Regatului Unit și ceilalți.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea prin regulamentul atacat a statutului Gibraltarului, întrucât referirea la Gibraltar în regulamentul atacat ca fiind o „colonie a Coroanei britanice” nu poate decât să conducă la un climat nefavorabil concilierii dintre Spania și Regatul Unit în detrimentul drepturilor locuitorilor din Gibraltar.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea exonerării de obligația de a deține viză acordată cetățenilor britanici prin Regulamentul 2018/1240, pentru motivul că reclamanții vor trebui să solicite o autorizație de călătorie ETIAS și că există deci o posibilitate ca această autorizație să le fie refuzată.
-

Acțiune introdusă la 25 iunie 2019 — Mazzone/Parlamentul**(Cauza T-385/19)**

(2019/C 270/48)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamant:* Antonio Mazzone (Napoli, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12 iulie 2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului Republicii, Italia) și, în orice caz
- anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;
- pe cale de consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului Republicii (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzile legale începând cu data reținerii la sursă, precum și
- obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau reclamantului dreptul la despăgubire;
- în orice caz, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 28 iunie 2019 — Puigdemont i Casamajó și Comín i Oliveres/Parlamentul**(Cauza T-388/19)**

(2019/C 270/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgia) și Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (reprezentanți: P. Bekaert, avocat, B. Emmerson QC, G. Boye și S. Bekaert, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Parlamentului prin care li s-a refuzat reclamanților accesul la serviciul special de recepție instituit pentru membrii aleși ai Parlamentului și a instrucțiunilor președintelui Parlamentului din 29 mai 2019 care i-a împiedicat să depună declarația scrisă impusă de articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul de procedură;
- anularea deciziei Parlamentului, confirmată de scrisoarea fără temei juridic a președintelui Parlamentului din 27 iunie 2019, de a lua act de rezultatele oficiale declarate de Spania ale alegerilor pentru Parlamentul European din 26 mai 2019 și a deciziei subsecvente de a lua act de o listă diferită și incompletă a membrilor aleși, notificată de autoritățile spaniole la 17 iunie 2019, care nu îi include pe reclamanți;
- anularea deciziei Parlamentului de a trata comunicarea comisiei electorale spaniole din 20 iunie 2019 în sensul că lipsește de efect declarația reclamanților, în calitate de membri aleși ai Parlamentului, asimilată unei declarații nelegale de locuri vacante care încalcă articolul 13 din Actul electoral din 1976, imputabilă Parlamentului;
- anularea deciziei Parlamentului, confirmată de scrisoarea fără temei juridic a președintelui Parlamentului din 27 iunie 2019 de refuz al garantării, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, a dreptului reclamanților de a-și ocupa locurile în Parlament și în organele sale, cu exercitarea deplină a drepturilor aferente, începând de la data primei ședințe, până la pronunțarea unei hotărâri cu privire la contestațiile cu care sunt sesizate atât Parlamentul, cât și autoritățile judiciare din Spania;
- anularea deciziei președintelui Parlamentului, confirmată de scrisoarea fără temei juridic a președintelui Parlamentului din 27 iunie 2019 de refuz al confirmării privilegiilor și imunităților conferite reclamanților în temeiul articolului 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul de procedură;
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și, în conformitate cu articolul 340 al doilea paragraf TFUE, obligarea pârâtului la plata unor despăgubiri pentru prejudiciile suferite: pierderea salariului lunar acordat membrilor Parlamentului European, majorată cu un euro simbolic pentru prejudiciul moral.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia Parlamentului prin care li s-a refuzat reclamanților accesul la serviciul special de recepție instituit pentru membrii aleși ai Parlamentului și instrucțiunile președintelui Parlamentului din 29 mai 2019 încalcă articolele 20, 21 și 39 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Parlamentului de a nu lua act de rezultatele oficiale declarate de Spania ale alegerilor pentru Parlamentul European din 26 mai 2019 și decizia subsecventă de a lua act de o listă diferită și incompletă a membrilor aleși, notificată de autoritățile spaniole la 17 iunie 2019, care nu îi include pe reclamanți încalcă articolul 12 din Actul electoral din 1976 și articolul 3 alineatul (2) din Decizia 2018/937 a Consiliului European ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 39 alineatul (2) din cartă, articolul 10 alineatele (1) și (2) TUE, articolul 14 alineatele (2) și (3) TUE și articolul 1 alineatul (3) din Actul electoral din 1976.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Parlamentului de a trata comunicarea comisiei electorale spaniole din 20 iunie 2019 în sensul că lipsește de efect declarația reclamanților, în calitate de membri aleși ai Parlamentului, este asimilată unei declarații nelegale de locuri vacante care încalcă articolul 13 din Actul electoral din 1976, imputabilă Parlamentului, care încalcă articolul 6 alineatul (2), articolul 8 și articolul 13 din Actul electoral din 1976 coroborat cu articolul 39 alineatul (2) din cartă, articolul 10 alineatele (1) și (2) TUE, articolul 14 alineatele (2) și (3) TUE și articolul 1 alineatul (3) din Actul electoral din 1976.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Parlamentului de refuz al garantării, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, a dreptului reclamanților de a-și ocupa locurile în Parlament și în organele sale, cu exercitarea deplină a drepturilor aferente, începând de la data primei ședințe, până la pronunțarea unei hotărâri cu privire la contestațiile cu care sunt sesizate atât Parlamentul, cât și autoritățile judiciare din Spania, încalcă articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, articolul 5 alineatul (1) și articolul 12 din Actul electoral din 1976 coroborate cu articolul 39 alineatul (2) din cartă, articolul 10 alineatele (1) și (2) TUE, articolul 14 alineatele (2) și (3) TUE și articolul 1 alineatul (3) din Actul electoral din 1976.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia președintelui de refuz al confirmării privilegiilor și imunităților conferite reclamanților în temeiul articolului 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene încalcă articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, articolul 6 alineatul (2) din Actul electoral din 1976 și articolul 9 din protocolul menționat, coroborat cu articolul 39 alineatul (2) din cartă, articolul 10 alineatele (1) și (2) TUE, articolul 14 alineatele (2) și (3) TUE și articolul 1 alineatul (3) din Actul electoral din 1976.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2018/937 a Consiliului European din 28 iunie 2018 de stabilire a componenței Parlamentului European (JO L 165I, 2.7.2018, p. 1).

Acțiune introdusă la 27 iunie 2019 — Coppo Gavazzi/Parlamentul

(Cauza T-389/19)

(2019/C 270/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milano, Italia) (reprezentant: M. Merola, avocat)

Pârâtă: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea ca inexistent sau anularea integrală a actului care a informat-o pe reclamantă sub forma comunicării Parlamentului European atacate, prin care se determină din nou drepturile de pensie legate de încetarea activității și prin care se dispune recuperarea cuantumului plătit pe baza calculării anterioare a pensiei;

- obligarea Parlamentului European la restituirea tuturor sumelor reținute în mod necuvenit, majorate cu dobânzi la rata legală începând de la data reținerii la sursă practicate și obligarea Parlamentului European la executarea hotărârii care va fi pronunțată și la luarea oricăror inițiative, acte sau măsuri necesare pentru garantarea reconstituirii imediate și integrale a amplasării inițiale a prestației de pensie;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prezenta acțiune este formulată împotriva actului prin care Parlamentul European a stabilit din nou drepturile de pensie legate de încetarea activității reclamantei ca urmare a intrării în vigoare, la 1 ianuarie 2019, a Deliberării nr. 14/2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și a dispus recuperarea cuantumului plătit, achitat pe baza calculului precedent.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența autorului actului, pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură și pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale care decurge din aceasta.
 - În această privință, se afirmă că comunicarea Parlamentului European este nelegală deoarece este afectată de vicii grave și de omisiuni vădite în principal de ordin procedural, și, în special, că decizia a fost adoptată de Direcția generală a finanțelor iar nu de Biroul președinției Parlamentului European în conformitate cu ceea ce prevăd articolul 11 alineatul (6) și articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul intern al Parlamentului European. Comunicarea ar fi total lipsită de motivare în ceea ce privește motivele pentru care a fost adoptată și pentru care ar avea loc o aplicare automată a deliberării italiene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa unui temei juridic al actului atacat și pe o eroare de drept în interpretarea articolului 75 din Normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European.
 - În această privință, se afirmă că actul atacat indică în mod eronat drept temei juridic anexa III la Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European (denumite în continuare „Normele CID”) și articolul 75 din Normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European (denumite în continuare „NAS”). Regimul prestațiilor de pensii prevăzut de Normele CID a expirat la 14 iulie 2009 cu intrarea în vigoare a Statutului deputaților europeni. În ceea ce privește articolul 75 din NAS, care face trimitere la anexa III la Normele CID, acesta nu autorizează Parlamentul European să adopte măsuri precum măsura atacată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că măsura încalcă în mod clar rezerva de ordin legal stabilită prin articolul 75 al doilea paragraf din NAS, care se referă expres la condițiile prevăzute de legislația națională, ceea ce exclude pertinența deliberărilor interne ale Camerei Deputaților unui stat membru.
 - În această privință, se afirmă că modificările prevăzute prin Deliberarea nr. 14/2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) nu au fost adoptate prin intermediul unei legi de stat, ci prin intermediul unei simple deliberări a oficiului președinției unei camere de deputați.
4. Al patrulea, motiv, întemeiat pe încălcarea vădită a principiilor generale ale dreptului european, precum principiul securității juridice, principiul încrederii legitime și principiul protecției drepturilor dobândite, precum și principiul egalității.
 - În această privință, se afirmă că deliberarea atacată aduce atingere în mod grav încrederii pe care foștii deputați au putut să o nutrească în intangibilitatea drepturilor dobândite de ei în prezent, precum și așteptărilor născute în temeiul cadrului juridic în vigoare în epoca mandatului lor. Mai mult, rezultă că reducerea considerabilă a tratamentului economic care revenea foștilor deputați în temeiul reglementării în vigoare anterior nu este susținută de nicio motivare normativă adecvată, nici prin vreo cerință imperativă astfel cum este impusă de jurisprudența Curții de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2019 — Muscardini/Parlamentul**(Cauza T-390/19)**

(2019/C 270/51)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamantă:* Cristiana Muscardini (Milano, Italia) (reprezentant: M. Merola, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea ca inexistent sau anularea integrală a actului care a informat-o pe reclamantă sub forma comunicării Parlamentului European atacate, prin care se determină din nou drepturile de pensie legate de încetarea activității și prin care se dispune recuperarea cuantumului plătit pe baza calculării anterioare a pensiei;
- obligarea Parlamentului European la restituirea tuturor sumelor reținute în mod necuvenit, majorate cu dobânzi la rata legală începând de la data reținerii la sursă practicate și obligarea Parlamentului European la executarea hotărârii care va fi pronunțată și la luarea oricăror inițiative, acte sau măsuri necesare pentru garantarea reconstituirii imediate și integrale a amplitudinii inițiale a prestației de pensie;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2019 — Vinci/Parlamentul**(Cauza T-391/19)**

(2019/C 270/52)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamant:* Luigi Vinci (Milano, Italia) (reprezentant: M. Merola, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea ca inexistent sau anularea integrală a actului prin care reclamantul a fost informat sub forma comunicării atacate, prin care Parlamentul European a stabilit din nou drepturile de pensie legate de încetarea activității și prin care se dispune recuperarea cuantumului plătit pe baza calculării anterioare a pensiei;

- obligarea Parlamentului European la restituirea tuturor sumelor reținute în mod necuvenit, majorate cu dobânzi la rata legală începând de la data reținerii la sursă practicate și obligarea Parlamentului European la executarea hotărârii care va fi pronunțată și la luarea oricăror inițiative, acte sau măsuri necesare pentru garantarea reconstituirii imediate și integrale a cuantumului inițial al prestației de pensie;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în cauza T-389/19 Coppo Gavazzi/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2019 — Mantovani/Parlamentul

(Cauza T-392/19)

(2019/C 270/53)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Agostino Mantovani (Brescia, Italia) (reprezentant: M. Merola, avocat)

Pârât: Parlamentul Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea ca inexistent sau anularea integrală a actului care l-a informat pe reclamant sub forma comunicării Parlamentului European atacate, prin care se determină din nou drepturile de pensie legate de încetarea activității și prin care se dispune recuperarea cuantumului plătit pe baza calculării anterioare a pensiei;
- obligarea Parlamentului European la restituirea tuturor sumelor reținute în mod necuvenit, majorate cu dobânzi la rata legală începând de la data reținerii la sursă practicate și obligarea Parlamentului European la executarea hotărârii care va fi pronunțată și la luarea oricăror inițiative, acte sau măsuri necesare pentru garantarea reconstituirii imediate și integrale a amplitudinii inițiale a prestației de pensie;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 28 iunie 2019 — Iccrea Banca/CRU**(Cauza T-400/19)**

(2019/C 270/54)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Roma, Italia) (reprezentanți: P. Messina, F. Isgrò și A. Dentoni Litta, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- A) — anularea deciziei SRB/ES/SRF/2019/10 a Comitetului unic de rezoluție din 16 aprilie 2019 și, dacă este cazul, a anexelor la această decizie, precum și a tuturor celorlalte eventuale decizii ale Comitetului unic de rezoluție, chiar necunoscute, pe baza cărora Banca d'Italia (Banca Italiei) a adoptat decizia nr. 0543938/19 din 24 aprilie 2019 și decizia nr. 0733800/19 din 7 iunie 2019;
- despăgubirea Iccrea Banca pentru prejudiciul care i-a fost cauzat de Comitetul unic de rezoluție în exercitarea funcțiilor sale de stabilire a contribuțiilor datorate de reclamantă, prejudiciu care constă în plăți mai semnificative suportate de Iccrea Banca;
- B) Cu titlu subsidiar, dacă nu sunt admise cererile principale:
- declararea invalidității articolului 5 alineatul (1) literele (a) și (f) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției⁽¹⁾ pentru încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului comunitar, în special principiile egalității de tratament, nediscriminării și proporționalității, astfel cum sunt consacrate la articolul 2 TUE și interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.
- C) În orice caz, obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva deciziei SRB/ES/SRF/2019/10 a Comitetului unic de rezoluție din 16 aprilie 2018 și a anexelor sale, precum și a tuturor celorlalte decizii ale Comitetului unic de rezoluție, chiar necunoscute, pe baza cărora au fost determinate contribuțiile datorate de reclamantă în temeiul Regulamentului delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe lipsa cercetării, pe o eroare de apreciere a situației de fapt, pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 5 [alineatul (1)] litera (a) din Regulamentul 2015/63, precum și pe încălcarea principiilor nediscriminării și buneii administrări

— Reclamanta arată în această privință că Comitetul unic de rezoluție a făcut o aplicare a eronată a articolului 5 [alineatul (1)] litera (a) din Regulamentul 2015/63 în efectuarea calculelor contribuțiilor datorate de reclamantă, în măsura în care nu a ținut seama de aplicarea datoriilor intragrup.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe lipsa cercetării, pe o eroare de apreciere a situației de fapt, pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 5 [alineatul (1)] litera (f) din Regulamentul 2015/63, precum și pe încălcarea principiilor nediscriminării și buneii administrări

— Reclamanta arată în această privință că Comitetul unic de rezoluție a făcut o aplicare a eronată a articolului 5 [alineatul (1)] litera (f) din Regulamentul 2015/63 prin crearea unei situații de dublă contabilizare.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe nelegalitatea comportamentului unui organ al Uniunii, [care angajează] răspunderea sa extra-contractuală, în temeiul articolului 268 TFUE

— Reclamanta arată în această privință că comportamentul Comitetului unic de rezoluție prezintă toate elementele impuse dintotdeauna de jurisprudența europeană pentru a formula o asemenea cerere, și anume nelegalitatea comportamentului imputat instituțiilor, un prejudiciu efectiv și o legătură de cauzalitate între comportament și prejudiciu.

4. Al patrulea motiv se întemeiază, cu titlu subsidiar și incident, pe încălcarea principiilor efectivității, echivalenței și egalității de tratament, care determină inaplicabilitatea Regulamentului 2015/63

— Reclamanta arată în această privință că eventuala contrarietate între regulamentul respectiv și situația reclamantei ar încălca principiile menționate mai sus în măsura în care, pe de o parte, persoane care se află în aceeași situație de fapt precum ICCREA ar fi supuse unor scutiri de contribuții, ceea ce ar agrava în mod ilegal situația reclamantei și ar avea drept consecință ca situații similare să fie tratate diferit.

(¹) JO 2015, L 11, p. 44.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO